

Přehled aktivit SLS z.s. 2015 – 2008

Obsah

03.09.15 Klub potomků zahraničních vojáků se sešel již po třetí (SLS-Praha).....	1
04.06.15 Klub potomků příslušníků čs. zahraniční armády se sešel po druhé (SLS-Praha).....	2
05.05.15 Pozvánka do Kroměříže (SLS-Praha).....	4
13.04.15 - 70. výročí účasti 1. čsas na osvobození území Čs. republiky a zakončení 2. světové války. (SLS-Praha).....	4
05.03.15 Klub Potomků příslušníků čs. zahraniční armády - ustavující schůze (SLS-Praha).....	5
19.02.15 Setkání s Helen Patton.....	6
09.02.15 Prezentace knihy Lidice po Lidicích.....	7
14.12.14 Plán aktivit na rok 2015 (SLS-Praha).....	7
23.11.14 Tradiční setkání v Hroznatíně 22. listopadu 2014.....	8
22.11.14 Setkání v Hroznatíně 2014 (SLS-Praha).....	9
06.10.14 Multimediální průvodce Karpatsko-dukelskou operací (1944) (SLS-Praha).....	10
22.07.14 100 leté výročí narozenin gen. majora Antonína Sochora (SLS-Praha).....	11
10.06.14 Rozloučení s plk.v.v. Natálii Suchardovou (SLS-Praha).....	12
02.05.14 Pietní shromáždění u hrobu arm. gen. L. Svobody v Kroměříži (SLS-Kroměříž).....	12
14.04.14 Konference k 70. výročí bojů 1. čssb v SSSR na západní Ukrajině a vznik 1. čsas (SLS-Praha).....	14
28.02.14 Pozvánka na konferenci (SLS-Praha).....	14
22.02.14 Výročí bitev u Sokolova a Jasla (SLS-Praha).....	15
13.02.14 memorandum o spolupráci MO a SLS (SLS-Praha).....	15
11.02.14 Tradice Vojenské akademie v Hranicích je stále živá (SLS-Praha).....	15
31.01.14 Velikaja mat' soldatskaja (LS-Praha).....	16
29.01.14 přednáška PhDr. Miroslavy Polákové, Ph.D. (SLS-Praha).....	18
27.01.14 generálmajor Alexandr BEER (SLS-Praha).....	19
27.01.14 beseda o nové knize Zdeňka Hrabici (SLS-Praha).....	20
21.01.14 pozvánka do českého Sokolova (SLS-Praha).....	20
20.01.14 plenární schůze 15.1.2014 (SLS-Praha).....	21
20.01.14 USNESENÍ SHROMÁŽDĚNÍ DELEGÁTŮ SLS ze dne 15. 1. 2014 (SLS-Praha).....	21
18.01.14 Je nutné nezapomínat na vzdalující se minulost (SLS-Praha).....	23
18.01.14 Osvobození Kyjeva pod československým praporem (SLS-Praha).....	24
16.01.14 Vzpomínka na arm. gen. L. Svobodu – Vyškov a Hroznatín (SLS-Praha).....	24
16.01.14 Hledáme spolubojovníky. (SLS-Praha).....	24
04.01.14 MUDr. Gustav Singer, CSc. (SLS-Praha).....	25
03.01.14 plenární schůze - pozvánka (SLS-Praha).....	27
03.01.14 plán na rok 2014 (SLS-Praha).....	27

03.09.15 Klub potomků zahraničních vojáků se sešel již po třetí (SLS-Praha)

Dne 3. září se konalo již 3. setkání Klubu potomků zahraničních vojáků. Současně byl organizován zájezd autobusu na Duklu, který uspořádalo Sdružení Volyňských Čechů a proto účast byla poněkud slabší. Všichni přítomní uctili minutou ticha veterána plk. Václava Příbyla, který zemřel v červnu t.r. Po informaci o organizačních otázkách, se představili ti, kteří přišli na setkání Klubu po prve.

Ve druhé části setkání, na návrh přítomných minulé schůze, byl výklad a diskuse k tématu Karpatsko-dukelské operace, která byla zahájena v tyto dny v září před 71 lety. Zejména byl zájem přítomných o vyjasnění otázek, které jsou doposud ve veřejnosti sporně a nesprávně vykládány. Výklad a diskusi vedli Miroslav Klusák a Roman Štěr s využitím audiovizuálního programu www.dukla1944.com. Diskusi, která následovala, obohatili svou vzpomínkou přítomní veteráni, kteří se těchto bojů zúčastnili. Další přednášku chystáme na další setkání Klubu potomků Miroslav Klusák vysvětlil nejasnosti ohledně zájezdu na Duklu, který připravoval ve dvou variantách na tento rok a o kterém jsme mluvili na minulém setkání v červnu. Zájezd se nekonal vzhledem k tomu, že se nepřihlásil dostatečný počet zájemců. Ludvík Engel již podal žádost na Ministerstvo obrany ČR o dotaci na dopravu autobusem na Duklu v roce 2016.

Dále vystoupil místopředseda Společnosti Ludvíka Svobody z.s. pan Jiří Stanislav a informoval přítomné o připravované akci SLS v Hroznatině 21. listopadu t.r. k uctění 120. výročí narození armádního generála Ludvíka Svobody. Pozvánku posíláme současně s přílohou.

Na minulém setkání byl přednesen návrh, aby se mohli potomci více seznamovat s historickými fakty o událostech, týkající se čs. jednotky za 2. světové války. Proto následovala přednášková část, která by se mohla stát stálou součástí programu setkávání Klubu potomků. Přednáška byla tentokrát aktuálně věnována Dukelské operaci vzhledem k datu, kdy byla zahájena - září 1944. Přednášku připravili a přednesli Miroslav Klusák a Roman Štěr s využitím audiovizuálního programu www.dukla1944.com. Po přednášce odpovídali na otázky. Přednášku doplnili i někteří pamětníci, kteří se setkání rovněž zúčastnili. Zájemci dostali také informace o tom, kde je možné dále pátrat v konkrétních případech. .

Vítáme předem zaslané náměty nejen na téma přednášek, ale i na další činnost Klubu potomků.

Jakmile bude dohodnut termín 4. setkání Klubu potomků, sdělíme jej včas.

Průběh setkání zapsala: Beruna Kopoldová

Na další setkání s Vámi se těší

členové Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády:

V Praze dne 20. září 2015

04.06.15 Klub potomků příslušníků čs. zahraniční armády se sešel po druhé (SLS-Praha)

Dne 4. června 2015 se Klub Potomků sešel již podruhé a to opět v klubovně Čs. obce legionářské, v době pravidelného setkávání veteránů. Tentokrát se nás sešlo 33.

- Na začátku setkání přítomné pozdravil pan Ludvík Engel a sdělil přítomným termín příštího setkání Klubu potomků - **ve čtvrtek 3. září 2015 opět od 14 hodin v klubovně Československé obce legionářské v hotelu Legie, (4. patro), Sokolská 33, Praha 2.**

- Paní Zoe Klusáková-Svobodová informovala o oslavách 70. výročí osvobození Ostravy, kterých se zúčastnila. Vyzdvihla podíl p. Jiřího Francírka na přípravě oslav. Vítá snahu o zapojení veřejnosti díky ukázce bojů a přehlídce historické techniky, ale je co zlepšovat. Konstatovala, že na jižní a severní Moravě je daleko bohatší účast veřejnosti na oslavách než v Praze. Zmínila se o dobrém vzoru organizace oslav v Plzni za velkého zájmu lidí.

Dále vyslovila prostřednictvím plk. Vranského nabídku členům Klubu "Španěláků", kteří se schází

a jsou to už, vlastně jako my, pouze potomci bojujících, aby se přidali k nám.

- Rovněž poděkovala všem přispěvatelům za medailonky a fotografie.

- Pí. Nina Petrasová vyřídila pozdravy všem a omluvu své nepřítomnosti od nemocného Slávka Petrasy, zaneprázdněného Jirky Francírka, Miroslava Grégra a Petra Kadavého. Dále poslala kolovat vytištěný seznam potomků a vyzvala přítomné, aby doplnili či opravili údaje.

- Ing. Ludvík Engel informoval o akcích u Generálního štábu v Praze 6, Vítězném náměstí - Pietní vzpomínka na generála Heliodora Píku (19. 6. 2015) a výstava Ozbrojené síly české armády (29. 6. 2015).

- Diskutovalo se o chybějící výstavě u příležitosti 70. výročí, která by se týkala působnosti čs. zahraniční armády v době 2. světové války. V Praze probíhá jen výstava v Armádním muzeu Žižkov "V ulicích Protektorátu Böhmen und Mähren".

- Pan František Štampera z Národního muzea informoval o výstavě "Konec 2. světové války a české země" - malá výstava u příležitosti 70. výročí konce 2. světové války v Národním památníku na Vítkově, U Památníku 1900, Praha 3 (do 28. 6. 2015). Připravuje se malá výstava o 70. výročí Slovenského národního povstání tamtéž.

- Představili se nově přítomní potomci veteránů. Mnozí přítomní setrvali v družném hovoru i po ukončení "řízeného setkání".

- Pan Jiří Vlček poděkoval za iniciativu, díky, které Klub potomků vznikl a schází se. Rád by se sešel s "dětmi", které byly se svými rodiči v Buzuluku, jako on. Pomůžete mu?

- Seznam potomků není zdaleka úplný, máte-li spojení na další, sdělte je prosím nám, zašleme ji/jemu naše pozvání na další setkání KPP čs. zahraniční armády. Děkujeme.

- Pí. Beruna Kopoldová informovala o filmovém dokumentu "Bojovníci od Sokolova" který již 2 roky připravují s režisérem a dokumentaristou Oliverem Morgensternem - Malinou a na který obtížně shánějí peníze. Jako jednu možnost, jak peníze získat, uvedla příklad Poldy Vojtěchovského. Ten požádal o finanční příspěvek zastupitelstvo obce, kde jeho otec, příslušník čs. jednotky, žil. Jednání je na dobré cestě.

- Námět Beruny Kopoldové navštívit místa s odborným výkladem, kde rodiče, příbuzní bojovali - Buzuluk, Duklu, Ostravu, který přednesla na našem minulém setkání, nezůstal bez odezvy. Vzhledem k vážným osobním důvodům se nemohl našeho setkání zúčastnit Miroslav Klusák, aby nás informoval o výsledcích hledání možnosti navštívit místa Karpatsko-dukelské operace (výsledkem jsou informace, které posílám v samostatném e-mailu.) Zda se zájezd uskuteční, záleží na počtu zájemců. Termín pro Vaši odpověď je 30. 6. 2015. Ing. Ludvík Engel požádal Ministerstvo obrany o dotaci pro Klub potomků na uspořádání 3denní návštěvy míst Karpatsko-dukelské operace v roce 2016.

- Beruna Kopoldová přišla s námětem přizvat na každé setkání historika, který by v krátké přednášce přiblížil přítomným potomkům jeden výsek z dlouhé a těžké cesty ke svobodě v ČR během 2. světové války a tím i konkrétní skutečnosti, které prožili naši příbuzní.

- **Vítáme předem zasláné náměty pro další naši činnost.**

- **Budeme velmi potěšeni, když přinesete fotografie a medailonky.**

- Stále trvá výzva: Pokud se chcete aktivně zapojit do tvorby projektů, ať už jako jazykový korektor, přepisováním dobových dokumentů, nebo jiným způsobem, pak kontaktujte Mgr. Miroslava Klusáka, hlavního koordinátora přes e-mail info@dukla1944.com nebo na mobil: 777 080 623. Způsob, jak by zájemci mohli podpořit SLS při tvorbě internetové výstavy na www.bojovali-za-ceskoslovensko.cz a Multimediálního průvodce Duklou na www.dukla1944.com: velmi by pomohla Vaše morální podpora. Věříme, že čím více potomků a příbuzných Čs. veteránů nás podpoří, tím větší váhu naše projekty budou mít a tím snadněji se nám bude získávat finanční podpora od státu či

soukromých subjektů pro dokončení našich projektů. Mnoho práce odvádíme pro projekt dobrovolně a bez nároku na honorář. Nicméně tvorba stránek a další profesionálně náročné úkony (například digitalizace a střih videa, či překlady do cizích jazyků) je třeba zadat profesionálům a řádně je i zaplatit.

Vaše morální podpora se objeví na našich stránkách následujícím diskrétním způsobem:

24 potomků a příbuzných těchto 20 bojovníků podpořilo projekt:

arm. gen. Heliadora Píky,

arm. gen. Ludvík Svobody,

voj. Františka Mazánka,

kpt. Františka Josefa Geislera,

voj. Cecilie Vasiliny Slívkové

[atd.](#)

Pokud nás chcete morálně podpořit tak stačí odeslat následující zprávu na e-mail info@dukla1944.com. Ve zprávě uveďte jména Vašich předků a příbuzných, kteří se v řadách čs. zahraniční armády účastnili bojů za osvobození Československa, bez ohledu na frontu na které bojovali, a celkový počet potomků a příbuzných, kteří náš projekt výslovně podporují. Aktuální seznam je uveden zde:

<http://www.dukla1944.com/wp-content/uploads/2015/02/Potomci-veteranu.pdf>

Přejeme všem hezké léto a těšíme se na příští setkání ve čtvrtek 3. září 2015 opět od 14 hodin opět v klubovně Československé obce legionářské v hotelu Legie, (4. patro), Sokolská 33, Praha 2.

Průběh setkání zapsala: Nina Petrasová

Ověřila: Beruna Kopoldová

V Praze dne 18. června 2015

05.05.15 Pozvánka do Kroměříže (SLS-Praha)

Pozvánka

Městský úřad Kroměříž spolu se Společností Ludvíka Svobody, z. s., dovolují si Vás pozvat na pietní akt položení věnců u hrobu gen. Ludvíka Svobody který se koná v Kroměříži v úterý 5.května ve 12.00 hodin

u příležitosti 70.výročí ukončení 2.světové války a uctění padlých hrdinů

Program:

12.00 –přivítání delegace starostou Mgr. J. Němcem, položení věnců, projevy, ukončení pietního aktu

13.15 -- přesun na oběd

Po obědě přejezd do Břestu –pietní akt na místním hřbitově.

Z Břestu odjezd do Prahy.

Odjezd autobusu z Prahy:5.5.2015 v 7.00 hodin od hotelu Diplomat v Praze 6,

v 7.30 hodin od hotelu Legie v Praze 2

část nahlasit: Ing.Ludvík Engel mobil 731 601 178 nebo mailem engel.ludvik@seznam.cz

13.04.15 - 70. výročí účasti 1. čs. na osvobozování území Čs. republiky a zakončení 2. světové války. (SLS-Praha)

SLS z.s.

Vás zve na

K O N F E R E N C I

konanou u příležitosti

70. výročí účasti 1. čs. armádního sboru
na osvobozování území Československé republiky a zakončení 2. světové války.

Koná se dne 13. dubna 2015

v Konferenčním sále Domu armády Praha
(Praha 6, Vítězné náměstí 4/684 – vchod z Buzulucké ulice)

Prezentace účastníků v 09:00 hod.

Zahájení konference v 09:30 a zakončení v 16:00.

Přestávka 12:30 – 13:30.

Program:

Zahájení konference prezentací
internetové výstavy Československá armáda v zahraničí ve 2. světové válce.

plk. v.v. Doc. PhDr. Jozef Bystrický CSc. (VHÚ Bratislava)

Od Dukly po Boskovice, Svitávku a Letovice.

Prof. PhDr. Nina Pavelčíková CSc. (Ostravská univerzita)

**Ostravská operace v historických souvislostech života jejích účastníků
i svědků - československých tankistů i obyvatel Ostravska.**

Mgr. Ondřej Kolář, Ph.D. (Slezské zemské muzeum)

**Účast 1. čs. smíšené letecké divize v osvobozovacím boji v rámci
Ostravsko-opavské operace.**

Dr. Miroslav Brož (ČSOL)

Čs. interbrigadisté v řadách čs. vojenských jednotek v SSSR.

Paed.Dr. Jindřich Marek (VHÚ Praha)

**Příslušníci sboru, kteří měli to štěstí, že byli na konci války v Praze a ve středních Čechách "u
toho".**

Diskuse

Změna programu vyhrazena

05.03.15 Klub Potomků příslušníků čs. zahraniční armády - ustavující schůze (SLS-Praha)

Společnost Ludvíka Svobody z.s

ZÁPIS Z USTANOVUJÍCÍHO SETKÁNÍ „Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády“

Dne 5. března 2015 jsme se ve velkém počtu (53 lidí) sešli na ustanovujícím setkání Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády v klubovně Čs. obce legionářské v době pravidelného setkávání veteránů (11 osob) s laskavým svolením plk. Václava Příbyla.

Klub byl ustanoven jako zájmové sdružení lidí, které spojuje společný zájem: neměli by být zapomenuti jedinci, kteří dobrovolně prokázali svou statečnost a vlastenectví ve druhé světové válce v řadách čs. zahraniční armády.

- Na začátku setkání přítomné pozdravil pan Ludvík Engl.

- Následně se všichni přítomní představili.

- Paní Zoe Klusáková-Svobodová vyzvala k sepsání medailonků - příběhu o předkovi, či příbuzném, který se v řadách Československé armády v zahraničí účastnil bojů za druhé světové války s využitím rodinných archivů. Podklady a nutné informace pro tvorbu medailonků naleznete v příloze.- Možná již takový medailonek vznikl, pak nás na něj prosím upozorněte.

- Pokud se chcete aktivně zapojit do tvorby projektů, ať už jako jazykový korektor, přepisováním dobových dokumentů, nebo jiným způsobem, pak kontaktujte Mgr. Miroslava Klusáka, hlavního koordinátora přes e-mail info@dukla1944.com nebo na mobil: 777 080 623

- Miroslav Klusák seznámil přítomné jakým způsobem by mohli podpořit SLS při tvorbě internetové výstavy na www.bojovali-za-ceskoslovensko.cz a Multimediálního průvodce Duklou na www.dukla1944.com: velmi by pomohla Vaše morální podpora. Věříme, že čím více potomků a příbuzných Čs. veteránů nás podpoří, tím větší váhu naše projekty budou mít a tím snadněji se nám bude získávat finanční podpora od státu či soukromých subjektů pro dokončení našich projektů. Mnoho práce odvádíme pro projekt dobrovolně a bez nároku na honorář. Nicméně tvorba stránek a další profesionálně náročné úkony (například digitalizace a střih videa, či překlady do cizích jazyků) je třeba zadat profesionálům a řádně je i zaplatit. Vaše morální podpora se objeví na našich stránkách následujícím diskrétním způsobem:

Pokud nás chcete morálně podpořit tak stačí odeslat následující zprávu na e-mail info@dukla1944.com. Ve zprávě uveďte jména Vašich předků a příbuzných, kteří se v řadách čs. zahraniční armády účastnili bojů za osvobození Československa, bez ohledu na frontu na které bojovali, a celkový počet potomků a příbuzných, kteří náš projekt výslovně podporují. Aktuální seznam je uveden zde: <http://www.dukla1944.com/wp-content/uploads/2015/02/Potomci-veteranu.pdf>

- Beruna Kopoldová přišla s námětem společně navštívit místa s odborným výkladem, kde rodiče, příbuzní bojovali - Buzuluk, Duklu, Ostravu.

- Seznam potomků není zdaleka úplný, máte-li spojení na další, sdělte je prosím nám, zašleme ji/jemu naše pozvání na další setkání KPP čs. zahraniční armády. Děkujeme.

- **Shodli jsme se na termínu příštího setkání ve čtvrtek 4. června 2015 opět od 14 hodin opět v klubovně Československé obce legionářské v hotelu Legie, (4. patro), Sokolská 33, Praha 2. Budeme velmi potěšeni, když přinesete fotografie a medailonky. Vítáme předem zaslané náměty pro další naši činnost.**

- Mnozí přítomní po skončení "řízeného setkání" setrvali v družném hovoru.

Průběh setkání zapsala: Nina Petrasová

Ověřil: Mirek Klusák

Na další setkání s Vámi se těší

členové přípravné skupiny Klubu potomků příslušníků čs. zahraniční armády:

- za SLS - Zoe Klusáková-Svobodová, Ludvík Engel, Miroslav Klusák
- sympatizující SLS - Beruna Kopoldová a Nina Petrasová

V Praze dne 29. března 2015

19.02.15 Setkání s Helen Patton

Paní Helen Patton, vnučka generála S. G. Pattona, navštívila Prahu a byla přijata jeho eminencí kardinálem Dukou a náčelníkem generálního štábu generálem Petrem Pavlem. Po těchto oficiálních přijetích ji pozvala prof. Zoe Klusáková – Svobodová na přátelské a svým způsobem symbolické setkání v kruhu své rodiny, potomků generála L. Svobody. Setkání byli přítomni i místopředseda SLS Jiří Stanislav, dlouholetý přítel rodiny Pattonových, který také celou její návštěvu perfektně zorganizoval a Anthea Doležalová dcera generála letectva Fr. Doležala, který se jako pilot zúčastnil bojů ve Francii a v řadách RAF v čs. 311. peruti bitvy o Velkou Británii.

Paní Helen Patton, která spravuje nadaci spojenou se jménem generála Pattona, projevila zájem o spolupráci při udržování živé paměti na společný boj proti nacismu vojáků spojeneckých armád. Pravnuk generála Svobody Miroslav Klusák ji seznámil s projektem Multimediální průvodce www.dukla1944.com a domluvili spolupráci na jeho propagaci.

09.02.15 Prezentace knihy Lidice po Lidicích

Lidice po Lidicích

To je název publikace, která byla dne 5. února 2015 představena v kladenské kavárně Lodestar. Autorkou je Gabriela Havlůjová, předsedkyně OV Českého svazu bojovníků za svobodu. Publikaci vydala ZO Českého svazu bojovníků za svobodu Kladno a spolek Halda. Prezentace se zúčastnily lidické děti Marie Šupíková, Václav Zelenka, Pavel Horešovský, lidická žena Miloslava Kalibová (v prosinci oslavila 92. narozeniny), starostka Lidic Veronika Kelerová, členové ČSBS a ČsOL Kladno, rodinní příslušníci autorky a další hosté. Prostory kavárny byly zaplněny do posledního místa. Všichni přítomní se cítili přímo či nepřímo s Lidicemi spjatí. O to více se těšili na nové informace. Text publikace vychází z její diplomové práce s názvem Poválečný vývoj Lidic - pietní vzpomínka a život v nových Lidicích. Část o siru Barnettu Strossovi vyplývá i z osobních setkání s jeho rodinnými příslušníky a z návštěvy v Národním archivu v Londýně.

Ve své prezentaci zmínila i skutečnost, jak jí ovlivnila návštěva koncentračního tábora v Osvětimi, kam ji jako 13 letou vzali rodiče a potom průvodcování v Památníku Lidice v 15 letech. Takže již někdy v té době se začal projevovat její zájem o osud Lidic a také o přeživší lidické děti a ženy. Proto také hned v úvodu publikace si můžeme přečíst: „Tuto publikaci věnuji Lidickým, kteří si svůj tragický osud nevybrali, ale přesto jim byl celý jejich život připomínán.“ V publikaci se věnuje bezprostřednímu ohlasu po vyhlazení Lidic. Klade si otázku, která zajímá více lidí. Proč se právě Lidice staly světoznámým symbolem? Přibližuje osobnost anglického lékaře Barnetta Strosse, který se domníval, že Lidice jsou hornická vesnice a již v průběhu léta 1942 oslovil horníky v oblasti North Staffordshire s myšlenkou vybudování nových Lidic. Založil hnutí LIDICE SHALL LIVE – Lidice budou žít. Toto hnutí se později stalo celobritským hnutím. Sir Barnett Stross se stal výraznou osobností poválečných Lidic. Rozebrala i několik motivů, které ho mohly vést k jeho výrazné pomoci Lidicím. Založení Růžového sadu a Lidická sbírka umění, jeho další stopa. Zmínila se i o první poválečné lidické tryzně, kdy do Lidic přijelo 150 000 návštěvníků. V publikaci se věnuje i rozšířenému jménu Lidice, které dostávaly a dostávají ženy a dívky v Jižní Americe. Když se připravovalo natáčení filmu Lidice, bývalý lidický knihovník Zdeněk Fous oslovil dívky a ženy s křestním jménem Lidice. K dnešnímu dni je na 130 žen pojmenovaných po Lidicích v kontaktu přes sociální síť Facebook.

Zajímavé vyprávění bylo proloženo kopiemi fotografií a dokumentů, které se do publikace nedostaly. Gabriela Havlůjová vycházela nejen z dosud publikovaných materiálů, ale také ze vzpomínek pamětníků (zpracovaných metodou orální historie), článků z britských deníků a archivních pramenů uložených v Česku i Velké Británii. Povídání autorky bylo oceněno zasloužilým potleskem všech přítomných. Lidické ženy odcházely se symbolickou růží, kterou před zahájením prezentace dostaly od dcery autorky.

Milá Gábinko, přejeme Ti, aby si „Tvoje Lidice“ našly hodně čtenářů.

14.12.14 Plán aktivit na rok 2015 (SLS-Praha)

leden

14. 1. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

únor

11. 2. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

březen

11. 3. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

duben

8. 4. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

13. 4. 2015, 9,30-16,00 hod., DAP, konference k 70. výročí osvobození ČR (budou vydány pozvánky a otištěny v časopise Národní osvobození)

květen

5. 5. 2015, 11,00 hod., Kroměříž, setkání u hrobu Ludvíka Svobody

13. 5. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva, (pozdávky s odjezdem autobusu budou vydány a otištěny v časopise Národní osvobození)

červen

10. 6. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání výboru

10. 6. 2015, 11,00 hod., DAP, zasedání kontrolní komise

září

9. 9. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

říjen

14. 10. 2015, 14,00 hod., DAP zasedání předsednictva

listopad

11. 11. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání výboru

21. 11. 2015, 11,00 hod., Hrozatín, setkání v rodišti arm.gen. Ludvíka Svobody (pozdávky s odjezdem autobusu budou vydány a otištěny v časopise Národní osvobození)

prosinec

9. 12. 2015, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva

9. 12. 2015, 11,00 hod., DAP, zasedání kontrolní komise

Programy jednání jednotlivých setkání předsednictva budou vždy upřesňovány během roku. Podobně budou upřesňována setkání členů spolku při dalších akcích, např.:

Srpen 2015 ve dnech 20-30.2015- Spolupráce Vlasteneckých organizací při SNP a význam osobnosti arm.gen.Ludvíka Svobody Bardějov,Svidník,Michalovce a Užhorod

- pietní vzpomínkové akce - Ležáky, Lidice, Český Malín
- květnové vzpomínkové akce, setkání s veterány
- setkání v Klubu ruské vědy a kultury v květnu a říjnu 2014 (spolupráce s klubem Rusko)

Termíny setkání odsouhlasený výborem a vedoucím DAPu dne 8.12.2014
Zpracoval: ing. Ludvík Engel 9.12. 2014

23.11.14 Tradiční setkání v Hroznatíně 22. listopadu 2014

V sobotu dne 22. prosince se uskutečnil již osmý pochod „Po stopách armádního generála Ludvíka Svobody“ který organizoval Klub českých turistů Trnava. Pochodu se zúčastnilo 202 registrovaných turistů. Startovali v Trnavě na Třebíčském okrese a končili pochod v Hroznatíně, rodné obci generála Ludvíka Svobody. V Hroznatíně se turisté připojili ke shromáždění, které již tradičně zde organizuje Společnost Ludvíka Svobody spolu s Historickou skupinou 1. armádního sboru v SSSR, Československou obcí legionářskou, Českým svazem bojovníků za svobodu a Klubem českého pohraničí, aby si u příležitosti letošních 119. narozenin gen. L. Svobody připomněli i jeho spolubojovníky z čs. armádního sboru v SSSR a tím i celý československý vojenský odboj proti německým okupantům.

Letos jsme si postupně připomínali 70. výročí bojových aktivit československého vojska v SSSR. Po osvobození města Kyjeva, kterého se úspěšně zúčastnila 1. čs., samostatná brigáda koncem roku 1943, pokračovala v boji a zúčastnila se významných bojových operací Rudé armády při osvobozování Ukrajiny na západ od řeky Dněpru. Byly to Žitomyrsko - berdyčevská útočná operace a Korsuň - ševčenkovská operace.

Čs. brigáda před 70 lety v dubnu vstoupila do oblasti města Rovna v Západní Ukrajině, kde na Volyni žila silná česká menšina. Díky vstupu Volyňských Čechů do čs. vojska, také dalších Slováků zběhlých ze Slovenské armády a příjezdu velké skupiny velitelských kádrů z Anglie a Středního východu, se brigáda mohla reorganizovat v armádní sbor, největší jednotku čs. armády v zahraničí.

Před 70 lety rovněž započala, na žádost čs. vlády v Londýně a prezidenta Beneše, Karpatsko - Dukelská operace na pomoc Slovenskému národnímu povstání. Před 70 lety, 6. října 1944, si vybojovali čs. vojáci v SSSR vstup na půdu své vlasti – Československé republiky a započali její osvobozování.

Když si připomínáme tyto historické události, bezesporu naše pozornost a úcta patří jak veliteli tohoto čs. vojska, tak všem jeho spolu bojovníkům. Nebyli to muži a ženy povolání mobilizačním rozkazem do války, ale dobrovolníci, kteří na základě svého rozhodnutí, svého přesvědčení, vstupovali do armády, aby bojovali za osvobození své vlasti. S rizikem, že budou zraněni, nebo že v boji padnou.

Na shromáždění vystoupili kromě předsedy velko-mezeříčské odbočky SLS PaedDr. J. Lázničky, předseda českého Slovanského výboru doc. RNDr. Jan Minář, Csc., RSDr. Milan Richter za Klub českého pohraničí, radní kraje Vysočina RNDr. Marie Kružíková, poslanec parlamentu ČR Josef Zahradníček a atašé generálního konzulátu Ruské Federace v Brně Sergej Mityajev.

Na závěr zazněla pochodová píseň Směr Praha, která vznikla na Vánoce r. 1942, těsně před odchodem 1. čs. samostatného praporu z Buzuluku k Sokolovu a provázela čs. vojáky všemi bitvami až do Prahy. Nejvíce byli dojati při poslechu této písně veteráni, kteří přijeli na toto setkání – generál Miloslav Masopust, plk. Václav Příbyl, npor. Věra Holubeva.

Po oficiální části setkání, kdy položili představitelé různých organizací květy k pamětnímu kameni na návsi Hroznatína, se přítomní odebrali do prostorů rodného domu Ludvíka Svobody k přátelské besedě. Selská usedlost, díky tomu, že je v ní zachováno původní rozložení i vzhled obytných i hospodářských budov, je zapsána jako historická architektonická památka. Veřejně přístupná je pouze při takových příležitostech, jako bylo toto letošní setkání.

22.11.14 Setkání v Hroznatíně 2014 (SLS-Praha)

Společnost Ludvíka Svobody

spolu s Historickou skupinou 1. armádního sboru v SSSR, Československou obcí legionářskou,
Českým svazem bojovníků za svobodu, Klubem českého pohraničí
a Klubem českých turistů Vysočina- odbočka Trnava
Vás zvou

na setkání k uctění památky bývalého velitele
1. čs. armádního sboru v SSSR
a prezidenta Československé republiky v letech 1968 – 1975

armádního generála Ludvíka Svobody
u příležitosti 119. výročí jeho narození

Tradiční setkání se koná u pamětního kamene před rodným domem armádního generála Ludvíka
Svobody
v Hroznatíně v sobotu dne 22. listopadu 2014 v 11. hodin

Program: Nástup vlajkonošů
Česká a slovenská hymna
Zahájení slavnostního aktu
Pozdravné projevy
Položení květů k pamětnímu kameni
Přátelské setkání ve výstavním prostoru
rodného domu s prezentací průvodce KDO
www.dukla1944.com

Pro účastníky z Prahy: autobus bude odjíždět v 7,00 hod z ulice gen. Píky a následně v 7,30hod od
hotelu Legie, nám. I. P. Pavlova.

Účast registruje: engel.ludvik@seznam.cz – mob.:731601178

06.10.14 Multimediální průvodce Karpatsko-dukelskou operací (1944) (SLS-Praha)

**SLS o.s. ve spolupráci s městem Svidník, Dukla a s obcí Zarszyn připravuje k 70. výročí KDO
multimediálního průvodce Karpatsko-dukelskou operací.**

Za využití moderních technologií chceme vytvořit Multimediální průvodce Karpatsko-dukelskou
operací pro internet a mobilní zařízení s napojením na GPS.

Průvodce vzniká na www.dukla1944.com
a více informací o projektu naleznete i na
www.bojovani-za-ceskoslovensko.cz
www.facebook.com/bojovalizaceskoslovensko

Průvodce bude obsahovat chronologický popis a rozbor operace, doplněný o dobové fotografie,
mapy, animace a výběr audio záznamů vzpomínek účastníků. Díky integraci s GPS a digitální

mapou bude průvodce sloužit v reálném čase ve složitém terénu a umožní uživateli snadno nalézt památná místa bitvy, strategické body v terénu, hroby a památníky věnované konkrétním vojákům. Návštěvník si tak bude moci projít krajem doslova ve stopách vojáků, kteří zde bojovali a interaktivním způsobem se dozvědět více o jedné z největších horských bitev druhé světové války. Digitální průvodce tak usnadní orientaci turistů a zvýší návštěvnost v méně známých ale zajímavých místech.

Internetový průvodce i mobilní aplikace budou v češtině, slovenštině, polštině, ruštině, angličtině i němčině.

Průvodce chceme slavnostně spustit během oslav 70. výročí KDO. Přesné datum bude včas určeno a oznámeno zde na stránkách SLS.

Pokud se chcete dozvědět více, nebo se zapojit do tvorby průvodce, obraťte se přímo na [koordinátora projektu](#).

22.07.14 100 leté výročí narození gen. majora Antonína Sochora (SLS-Praha)

Pietní akt na počest

100. výročí narození generálmajora
Antonína Sochora

Přestože uplynulo již 100 let od jeho narození (narodil se 16. 7. 1914) i mnoho let od jeho smrti (zemřel 16. 8. 1950), stále se setkáváme s jeho jménem ve spojitosti s výborným vojákem, statečným člověkem, nezapomenutelným přítelem. V neděli 13. 7. 2014 přijeli členové ČsOL, ČSBS, zástupci veřejného a politického života na pietní akt, který se konal u duchcovské základní školy, která nese jeho jméno. Město Duchcov připravilo důstojnou vzpomínku, přijel syn Antonína Sochora Ludvík a další členové rodiny. Hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček při této příležitosti udělil čestný název pěší rotě aktivních záloh při Krajském vojenském velitelství v Ústí nad Labem. Čestný název „Generála Antonína Sochora“ a stuha s čestným názvem jednotky byla rotou aktivních záloh přijata s velkou ctí. Položení věnců doprovázela vojenská hudba. Vzpomínková akce byla zahájena uctěním památky generálmajora Antonína Sochora a čtyř našich padlých vojáků v Afgánistánu. Historik z Vojenského historického ústavu PhDr. Karel Straka přiblížil Sochorův pohnutý životní osud. S projevem vystoupil také předseda ÚV ČSBS Jaroslav Vodička a další hosté. Závěrečné slovo patřilo starostce města Duchcov Ing. Jitce Bártové. Ve všech projevech zazněla slova uznání.

Velitel 1. samostatného československého sboru plk. Ludvík Svoboda si tohoto vojáka velmi vážil a oceňoval jeho bojové zásluhy. Antonín Sochor vždy odpovídal: „Úkol musí být splněn“. Na Sochora vzpomínají nejen naši váleční veteráni, jeho odkaz se připomínal i v Sokolovu v březnu loňského roku, kde jsme společně s ostatními členy ČsOL navštívili nově otevřené muzeum, věnované našim vojákům a shlédli rekonstrukci bitvy u Sokolova. Někteří členové se vydali na noční pochod Charkov-Sokolovo a zjistili, že už jen samotný pochod byl náročný, natož potom přímý boj. Místní váleční veteráni vysoce hodnotili bojové nasazení našich vojáků. Antonín Sochor byl jako podporučík v únoru 1942 jmenován velitelem výcvikové a od října průzkumné čety. V lednu 1943 odjel na frontu a 6. 3. 1943 ho čekala první bitva. V bitvě u Sokolova byl za statečnost a odvalu v boji poprvé vyznamenán. Dne 3. 7. 1943 byl jmenován velitelem motorizované roty 1. samostatné brigády, v jejímž čele projevil se svými samopalníky velké hrdinství během útoku na Kyjev a za statečnost byl vyznamenán Zlatou hvězdou Hrdiny SSSR. Jako velitel se dále osvědčil v bojích u Bílé Cerekve i na jiných místech, několikrát byl zraněn. Při dobývání kóty 524 během Karpatsko-dukelské operace 14. 9. 1944 vyjmuli lékaři z jeho těla neuvěřitelných 218 granátových

střepin.

Po ukončení pietního aktu někteří vojáci přicházeli k pomníku a společně s námi rozsvítili svíčku. Stanislav Pítr, člen naší jednoty vyfotografoval před pomníkem rodinné příslušníky Antonína Sochora. Syn Ludvík Sochor se stal vojákem, rovněž tak jeho vnuk pokračuje v rodinné vojenské tradici.

Dle místních občanů si narozeniny Antonína Sochora dlouhá léta připomínalo jen pár jedinců, kteří pravidelně přinášeli květiny. Mezi nimi nikdy nechyběl nedávno zemřelý duchcovský patriot Pavel Koukal. V tuto prázdninovou neděli přišlo přes 70 občanů, včetně dětí. Poklonit se památce Antonína Sochora přijeli i legionáři z Kladna. Jeho památku si pravidelně připomínají v říjnu ve Stráži pod Ralskem, ale i v květnu, kdy se zúčastňují rekondičního pobytu, nikdy nezapomenou u jeho pomníku položit kytičku.

Busta Antonína Sochora byla odhalena v roce 1976, autorem je Vladimír Kýn. Podnět k tomu dali jeho spolubojovníci, kteří uspořádali finanční sbírku.

10.06.14 Rozloučení s plk.v.v. Natálii Suchardovou (SLS-Praha)

Rozloučení s veteránkou 2. světové války plk v.z. Natalii Griciuchovou-Suchardovou. Nar. 10. 5. 1923, zemřela 4. 1, 2014.

Natálie, Volyňská Češka, studentka farmacie, po osvobození Volyně se přihlásila a vstoupila do Čs. armádního sboru. Natalie byla zařazena do lékárny 1. brigády, zúčastnila se bojů čs. armádního sboru na Dukle i na Slovensku. V polních podmínkách, často i v bezprostředním ohrožení, plnila úkoly zabezpečující chod, jak brigádní ošetřovny, tak i polních útvarů.

V období bojů na Slovensku byla Natalie přeřazena ke 4. brigádě na funkci vedoucí lékárny, a dostala náročný úkol tuto lékárnu u 4. brigády vybudovat. Po válce si dokončila své odborné lékarnické vzdělání na farmaceutické fakultě v Hradci Králové.

Po válce zůstala sloužit v armádě, ve vojenské nemocnici v Praze, kde pracovala 36 let, 8let jako vojenský zaměstnanec, později civilní. V ÚVN pracovala 36 let. I na ní dopadly padesátá léta. Poslední léta důchodu prožila na křesle, těžce zdravotně postižena, ale přesto, jako vždy laskavá a přívětivá k lidem, kteří ji to opláceli svou péčí i pomocí.

Dne 10.6. se uskutečnilo poslední rozloučení s ní na Vokovickém hřbitově v Praze 6, Device. Rozloučení bylo s vojenskými poctami.

02.05.14 Pietní shromáždění u hrobu arm. gen. L. Svobody v Kroměříži (SLS-Kroměříž)

Vzpomínka na Ludvíka Svobodu,

Kroměříž 2. května 2014

Do Kroměříže přijíždíme po třídě generála Svobody, míjíme dům, kde je umístěna pamětní deska, která připomíná jeho osobnost..Naproti je památník pdlým rumunské armády, která v rámci sovětské armády osvobozovala město Kroměříž. Od předsedy pobočky Společnosti Ludvíka Svobody v Kroměříži se dozvídáme zajímavosti o městě, zámeckých zahradách a zámku (od roku 1998 jsou na seznamu památek UNESCO). Informuje nás také o tom, že ve městě byla odstraněna socha Rudoarmějce a tank T 34. V tomto období pravidelně přijíždějí váleční veteráni, členové Československé obce legionářské, Českého svazu bojovníků za svobodu, Společnosti Ludvíka Svobody a dalších organizací poklonit se památce Ludvíka Svobody.

Tradiční akt se uskutečňuje na kroměřížském hřbitově u hrobu, ve kterém jsou uloženy ostatky manželů Ludvíka a Ireny Svobodových mezi členy rodiny, kteří všichni byli za nacistické okupace vězněni. Symbolicky jsou zde pochováni i ti členové rodiny, kteří byli popraveni a nemají své hroby, syn Miroslav, maminka a bratři paní Ireny Eduard a Jaroslav a rovněž její bratránek, npor. Vladimír Blažek, který padl u Bílé Cerkve .

Pietní akt byl jako vždy důstojný, hrobka byla doslova pokryta věnci a květinami. Za ČsOL položili věnec válečný veterán brigádní generál Miloslav Masopust a tajemník ČsOL mgr. Filip Procházka. Věnce položili také zástupci veřejných a politických organizací i delegace ze slovenské Nitry.

Po přivítání hostů jako první promluvil generální konzul Ruské federace v Brně, pan Andrej Jevgenjevič Šaraškin. Připomněl hrdinství všech vojáků, kteří nám přinesli svobodu za cenu mnoha lidských obětí. Starostka města Kroměříže mgr. Daniela Hebnarová ve svém projevu zdůraznila, že nahé jsou národy bez historie, a proto je nutné se této historie jako učitelky držet. Vyjádřila hlubokou úctu a pokoru těm, co tady jsou a hlubokou úctu a pokoru těm, co tady nejsou. Proto je tak důležité a nejen v těchto dnech, dbát na to, aby mladá generace nezapomínala.

Zástupce Společnosti Ludvíka Svobody z Podivína, válečný veterán plk. Vlastimil Němeček začal své vystoupení slovy: „Náš veliteli, ani nemáš tušení, jak nám chybíš.“ A pokračoval vyznáním lásky a obdivu ke svému veliteli a podotkl, že nemluví jen za sebe. V podobném duchu se neslo i vystoupení válečného veterána plk. Pavla Vranského, který řekl: „Přišel jsem vzdát poctu svému veliteli. Tento stát měl být vymazán z mapy světa, proto jsem šel bojovat. Dovolte, abych Vám řekl svoji osobní vzpomínku. Jako 17 letý mladík jsme viděl za stolem u odvodní komise sedět šedovlasého pána, divil jsem se, že tak starý člověk by měl bojovat. Nevěděl jsem, že v odvodní komisi sedí můj budoucí velitel Ludvík Svoboda, duší voják. Stejně jako můj další velitel na Středním Východě generál Karel Klapálek. Přijel jsem, abych Ludvíku Svobodovi předal svoji poctu a lásku.“ Pavel Vranský svoji úctu vyjádřil položením bílého květu.

Jako poslední vystoupil ing. Ludvík Engel, předseda Společnosti Ludvíka Svobody. Přečetl dopis, který napsal jeho otec před 70 lety. Posloucháme slova a věty, které se vrývají do srdce. Hluboká vděčnost..., nikdy nebudu moci zapomenout..., dal jste nám lásku..., jsem vděčný osudu..., mám jedno přání, abych mohl pod Vaším velením bojovat... Otec pana Engela, poručík Ludvík Engel odešel ze Svobodovy armády na Střední Východ, ale ke svému milovanému veliteli se vrátil a pod jeho velením bojoval o Kyjev. Bohužel, domů se již nevrátil. Jeho život skončil ve věku 33 let, padl 29 ledna 1945 při osvobozování středoslovenské obce Važec.

Tak jako v loňském roce jsme se ještě zastavili v nedaleké obci Břest, kde jsme položili věnec u hrobu československých vojáků, kteří padli při osvobozování této obce v posledních dnech války. Tyto boje nám již dříve přiblížil válečný veterán plk. Václav Příbyl, který řekl, že většina z těchto padlých byli Volyňští Češi.

Břest si připomínáme jako místo posledního střetu za 2. světové války na našem území a zároveň i místo poslední bitvy 1. čs. armádního sboru pod velením brigádního generála Karla Klapálka. Právě v obci Břest probíhaly boje po celý 7. květen. Němci se definitivně stáhli až v noci ze 7. na 8. května 1945. Tyto boje přinesly nejenom zranění, ale i smrt na samém konci války. Přímo v Břestu bylo pohřbeno 12 padlých vojáků. Celkem v bitvě o Břest zahynulo 34 vojáků, přes 100 bylo zraněných a v boji padl také 1 partyzán. Již v roce 2012 nás starosta obce upozornil na hrob studenta 4. ročníku reálného gymnázia Jaromíra Zatloukala, který padl při osvobozování své rodné obce 7. 5. 1945 a dále na pamětní desku neznámé oběti, která byla vyhozena z transportu smrti v roce 1945.

Opět jsem se přesvědčila, že památka na milovaného velitele je mezi veterány a pozůstalými velmi silná. Chci věřit, že se tato slova vryla do paměti i těch ostatních, zejména mladých, aby odkaz Ludvíka Svobody a jeho vojáků nebyl nikdy zapomenut. Za naši jednotu to můžeme slíbit.

Mgr. Eva Armeanová, předsedkyně ČSOL Kladno

14.04.14 Konference k 70. výročí bojů 1. čssb v SSSR na západní Ukrajině a vznik 1. čas (SLS-Praha)

Zahájení konference k 70. výročí bojů 1. čs. samostatné brigády při osvobození západní Ukrajiny a založení 1. čs. armádního sboru v SSSR se zúčastnil náměstek ministra obrany generál B. Dvořák, státní tajemník MO Mgr. D. Koštoval, zástupce gen. štábu plk. Košnar., ředitel odd. MO PhDr. E. Stehlík, Csc.

Tak jako na předcházejících našich konferencích, uvítali jsme vojenskou mládež ze střední školy v Moravské Třebové, z Univerzity Obrany z Brna a posluchače Vojenské akademie ve Vyškově. Přítomné potěšilo, že se mohli opět setkat s veterány - příslušníky jednotek o jejichž bojích konference hovořila - zejména MUDr. Gustavem Singrem, který letos oslavil své 100 leté narozeniny., generálem Masopustem,

plk Kuchyňkou, plk. V. Příbylem, por. V. Holubevou, kpt. Wintrem., plk Bukovým.

Vyslechli jsme zajímavá vystoupení historiků, kteří se dlouhodobě tematikou zabývají. Při té příležitosti, byli oceněni za svou práci pro uchování historické paměti někteří příslušníci paradesantních jednotek čs. armády, které byly nositelky tradic před 70 lety založené paradesantní brigády 1. čs. armádního sboru.

28.02.14 Pozvánka na konferenci (SLS-Praha)

Společnost Ludvíka Svobody, z. s.

Vojenský historický ústav Praha

Československá obec legionářská

Vás zvou na

K O N F E R E N C I

konanou u příležitosti

**70. výročí bojového vystoupení 1. čs. samostatné brigády v SSSR při osvobození západní Ukrajiny a vzniku 1. čs. armádního sboru
která se koná**

dne 14. dubna 2014

v Konferenčním sále Domu armády Praha

(Praha 6, Vítězné náměstí 4/684 – vchod z Buzulucké ulice)

Prezentace účastníků v 09.00 hod.

Zahájení konference v 09.30 hod., zakončení v 16.00 hod.

Přestávka 12,30 – 13,30

Na konferenci vystoupí :

mjr. v.v. Dr. Miroslav Brož (ČSOL)

Bojové aktivity 1. čs. samostatné brigády v SSSR po osvobození Kyjeva
kpt. PhDr. Stanislav Balík (Vojenská akademie Vyškov)
Vznik 1. čs. armádního sboru v širším vojenskopolitickém kontextu
PaedDr. Jindřich Marek (VHÚ Praha)
Otmar Záhora - jeden z mnoha zapomenutých
plk. v.v. Doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc. (VHÚ Bratislava)
**Odkiaľ prichádzali? (Ľudské zdroje výstavby a doplňovania 1. čs. armádneho zboru do jeho
príchodu na územie ČSR)**

22.02.14 Výročí bitev u Sokolova a Jasla (SLS-Praha)

Je nanejvýš nutné pripomínať si slavné mezníky našej histórie a štátnosti ...

pripomnel námestek ministra obrany generál Bohuslav Dvořák ve své zdravici tradičnímu shromáždění k účasti dělostřelců 1. armádního sboru před 69 lety u Jasla a bojového vystoupení před 71 lety - 1. čs. samostatného praporu u Sokolova. Shromáždění organizovalo Ministerstvo obrany České republiky a Československá obec legionářská.

Význam těchto historických vojenských událostí podtrhli svou přítomností také náčelník generálního štábu generálporučík Ing. Petr Pavel, M. A., náčelník vojenské kanceláře prezidenta brig. gen. Ing. Zdeněk Jakůbek, předseda ČSBS plk. v.v. Ing. Jaroslav Vodička, náčelník Vojenského historického ústavu plk. PaedDr. Aleš Knížek.

Mezi nejčestnějšími hosty, byli z dosud žijících účastníků bitvy u Sokolova plk. v.v. MUDr. Gustav Singer, gen. v z. Ing. Alexandr Beer, plk. v.v. Antonín Bukový. Na setkání přišli i další veteráni bojů druhé světové války.

Historik VHÚ PaedDr. J. Marek ve svém vystoupení zhodnotil tyto dvě události pro náš vojenský odboj, zejména vyzvedl odbornou připravenost velitelů jednotlivých útvarů, jak dělostřelců tak ženistů, u Jasla.

Brigádní generál Miloslav Masopust, přímý účastník mohutného dělostřeleckého zahájení ofenzivy sovětského vojska směrem na Krakov, poutavě a zasvěceně vyprávěl nejen o konkrétních podmínkách na západní i východní frontě, za kterých došlo k zahájení této mohutné ofenzivy na sovětsko – německé frontě, ale barvitě vylíčil dramatický přesun čs. dělostřeleckých pluků na pozice u Jasla a ohlas na masivní nasazení všech druhů tehdejších dělostřeleckých zbraní až po kat'ušy nazývané tehdy Stalinovými varhanami.

Tato vystoupení se zaujetím poslouchali i přítomní studenti vojenských škol, kteří se již tradičně zúčastňují takovýchto shromáždění. K uspokojení pořadatelů byl sál zaplněn do posledního místa. Veteráni, kteří se shromáždění zúčastnili, se potěšili ze setkání.

Obrázky a další zprávu si můžete rovněž přečíst na - <http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/je-nanejvys-nutne-pripominat-si-slavne-mezniky-nasi-historie-a-statnosti-94575/>

13.02.14 memorandum o spolupráci MO a SLS (SLS-Praha)

11.02.14 Tradice Vojenské akademie v Hranicích je stále živá (SLS-Praha)

Každý pátek probíhá v kariérních důstojnických kurzech Ve-V VA ve Vyškově výuka anglického jazyka podle příkladu výuky jazyků ve Vojenské akademie v Hranicích. V letech 1931 –

1934 vyučoval maďarštinu na této vojenské škole major Ludvík Svoboda, později armádní generál a bývalý prezident republiky, jehož jméno nesla Vysoká vojenská škola pozemního vojska ve Vyškově a k jehož tradici se hrdě hlásíme na Velitelství výcviku – Vojenské akademii ve Vyškově.

Ludvík Svoboda byl skvělý pedagog, který se z osobního zájmu dorozumět se s vojáky, mluvícími maďarsky, tento jazyk naučil. Dokonce po určitou dobu pobýval mezi Maďary v jedné vesnici na Podkarpatské Rusi. Jako mladý důstojník chtěl učit vojenské předměty, ale nové zařazení nepodceňovala roli pedagoga pojal tvůrčím způsobem. V hodinách maďarštiny se studenti bavili o historii a současné vojenské a politické situaci ve světě. Svůj předmět tak vyučoval velmi inovujícím způsobem.

Na skupině výuky všeobecných předmětů - úsek kariérové přípravy – jsme se inspirovali tímto modelem výuky. Zveme na naše zaměstnání vojáky, kteří mají bohaté zahraniční zkušenosti a jsou schopni velmi fundovaně hovořit na zvolené téma v anglickém jazyce. Posluchači se musí na dané téma pečlivě připravit a hrají přidělené role zástupců jednotlivých zemí, projednávajících na půdě OSN problematiku své země. Zatím proběhla v naší situační hře jednání o situaci v Afghánistánu, Sýrii, Íránu a tento týden bude řešena problematika Mali. Všichni účastníci mají připravena svá vystoupení jako zástupci jednotlivých zemí. Diskuse po každém vystoupení je velmi bouřlivá a situační hra se tak stává velmi realistickou. Po každé hodině následuje podrobná zpětná vazba na jednotlivá vystoupení. Takto komplexně pojatá výuka v sobě skloubí angličtinu, komunikaci a vojenské dějiny. Po každém zaměstnání musejí posluchači písemně zpracovat průběh jednání z pohledu dotyčného delegáta dané země pro vládu země, kterou zastupuje. Celý projekt je založen na principech zpracovaného projektu k problematice vedení lidí.

Pro výuku v současné moderní české armádě je pedagogické působení Ludvíka Svobody v tehdy nejvyšším československém vojenském učilišti velmi inspirativní. Jako každé činnosti ve svém životě se generál Svoboda věnoval i výuce s velkým nasazením a nadšením. A zároveň se tím i obohacoval ve velitelských povinnostech a zkušenostech do dalších let vojenského života.

Proto chceme ve vyškovské posádce navázat na tyto stále živé dobré vojenské tradice, prohlubovat je a využít to, co již bylo vymyšleno a dobře fungovalo ve vojenské praxi a bylo ověřeno v boji.

kpt. PhDr. Stanislav Balík

31.01.14 Velikaja mať soldatskaja (LS-Praha)

V roce 1700 začali budovat kozáci na příkaz cara Petra I. v ústí řeky Kiněl, tam, kde se slévá s řekou Samarou, pevnost. Na počest carova syna Alexeje ji nazvali Alexejevsk – nyní vesnice **Alexejevka**.

V době, kdy se druhá světová válka převalila přes hranice Ruska, bylo v Alexejevce 300 usedlostí. Z každé rodiny odcházeli dva nebo tři muži do války. V chalupách zůstávaly ženy s malými dětmi. Celkem odešlo do války **968 lidí, 352 z nich zahynulo**.

Praskovja Jeremejevna Volodičkina měla 9 synů. O jejím muži, Pavlu Vasiljeviči Volodičkinovi, víme málo. Narodil se v roce 1875 a v roce 1894 se s Praskovjou oženil. Postupně se jim narodili **Alexandr, Andrej, Fjodor, Petr, Ivan, Vasilij, Michal, Konstantin a Nikolaj**.

První z nich, **Alexandr Pavlovič /1896 – 1943/**, podstoupil bojový křest mezi Moskvou a Brjanskem v 93. střeleckém pluku 76. střelecké divize. Dostal se až k hranicím Běloruska. Jeho život vyhasl 14. 11. 1943 a je pochován u vesničky Ust'je ve Vitebské oblasti.

Andrej Pavlovič /1899 – 1942/ pracoval před válkou v kamenolomu, služby na frontě se nebál. Své ženě psal z fronty dvakrát měsíčně. Najednou přestaly frontové trojúhelníčky chodit.

Rudoarmějce Volodičkin A. P. v srpnu 1942 zmizel. Jeho žena pátrala na všech možných místech, nakonec zemřela bez odpovědi v roce 1991 ve věku 88 let.

Fjodor Pavlovič /1905 – 1944/ se už jako mladý vydal do světa. V Samaře se vyučil soustružníkem, nějaký čas tam i pracoval, ale táhlo ho to dál – do Mordvinska, k Bajkalu, na Kamčatku. Když se z rádia dozvěděl, že začala válka, ihned se vrátil a přihlásil se do armády. V roce 1941 procházel vojenským výcvikem v nevelkém uralském městečku, ale už v březnu roku 1942 osvobozoval město Juchnov, bojoval u Stalingradu a v červenci roku 1943 u Kurska. Léto roku 1944 přivítal Fjodor Pavlovič, střelec 1216. pěchotního pluku, na prvním běloruském frontu. Jeho velitelem byl tehdy generál, později maršál, K. K. Rokossovskij. Fjodor byl zabit u Bobrujska, granát, který vybuchl vedle něho, mu rozerval hrud'

Petr Pavlovič /1906 – 1973/ byl invalida. V továrně mu vletěla do oka kovová špona. Marně se snažil dostat na frontu, nakonec byl v roce 1942 přeci jenom mobilizován a opravoval v Samaře auta, která se potom vracela na frontu. Z armády odešel až v roce 1947 s podlomeným zdravím.

Vasilij Pavlovič /1911 – 1945/ se narodil 14. prosince a 14. ledna 1945 zahynul na území Polska ve svých 33 letech. Sloužil ve třech druzích vojsk. Jeho střelecký pluk ustupoval od západní hranice, při přepravě přes řeku Němen jich zůstala necelá rota. Proto byl přidělen k dalším bojům k dělostřelcům. Na území Polska se stal minometčíkem. Byl 4x raněn, čtvrtému zranění podlehl.

Michail Pavlovič /1913 – 1942/ byl pravděpodobně rozvědčík. Uměl výborně německy, proto byl vybrán ke zvláštním úkolům. Nikdo neví, kde sloužil. Ozval se pouze dvakrát z lazaretu bez udání místa. Nejsou o něm záznamy ani v Ústředním archivu MO ani v jiných oficiálních dokumentech. V červenci 1942 dostala jeho žena zprávu, že zmizel.

Konstantin Pavlovič /1916 – 1986/ byl výborný hudebník, dobře se učil. K základní službě byl povolán na Dálný východ a tam mu nabízeli, aby v armádě zůstal. Jeho žena se chtěla vrátit do Povolží a také v první den války odjela. Ale sama. Její muž odešel s dobrovolnou střeleckou brigádou Sibiřanů z Omska na frontu. Byl několikrát raněn, do čelisti, do pravého boku a do hlavy. Vždy ho dali dohromady a hned se vracel na frontu. Dostal řadu vyznamenání. Po demobilizaci se setkal s dvěma bratry – Ivanem a Petrem. Zbývajících šest odvála válka. Zranění z války se však ozvala, trápily ho ukrutné bolesti hlavy a po 10 letech v krajské psychiatrické léčebně zemřel.

Nikolaj Pavlovič /1918 – 1941/ byl miláčkem rodiny. Základní vojenskou službu absolvoval v Zabajkalsku, v Čitě. Tam ho zastihla mobilizace. Do přední linie je vezli přes Alexejevku, ale rychlíky tam nezastavují. Když vlak zvolnil tempo na železničním mostě, vyhodil Nikolaj dva dopisy, které se zachovaly. Jeden byl pro matku, druhý pro známé. Více zpráv nikdy nedošlo. Až čtyři dny před smrtí Praskovji Jeremejevny ji navštívil Koljův spolubojovník. Od něho se dozvěděla, že na vlak zaútočilo německé letectvo těsně před frontou a v jednom z vozů zahynul Kolja Volodičkin.

Srdce Praskovji Jeremejevny Volodičkinové už nevydrželo a se slovy: „K vám jdu, synáčekové, k vám...“ zemřela.

V Alexejevce můžete postát nejen u pomníku **Velikoj mătěri soldatskoj**, kde 9 jeřábů kolem sochy matky představuje jejich devět synů, ale můžete se poklonit i památce celé rodiny na ústředním hřbitově v Alexejevce. Pomník byl odhalen k 50. výročí vítězství SSSR nad fašismem 7. května 1995. Architekt použil růžovou a šedou žulu, pomník je vysoký 11,5 metru, devět bronzových jeřábů odlétá k obloze. Bronzová socha matky, vysoká 5,5 m, vystupuje z volného prostoru, který připomíná ruské ikony. Před památníkem je žulový monolit se jmény všech synů i

matky, s textem: **Rodině Volodičkiných – vděčné Rusko.** V jednom z domů v ulici Bratrů Volodičkiných je pamětní místnost rodiny. V pamětní knize najdete zápisy od lidí z celého světa. V místní škole je malé muzeum, které založila se svými žáky učitelka Nina Kosyrjova, jejímž přičiněním vznikla i pamětní místnost.

Praskovja Jeremejevna dala život devíti dětem. A ony – každé svým způsobem – daly svůj život za vlast, za národ. Může být ještě větší obět'?

Odbočky SLS v Samaře a ve Vyškově

29.01.14 přednáška PhDr. Miroslavy Polákové, Ph.D. (SLS-Praha)

7. února 2014 oslaví generálmajor v. v., nositel Řádu Bílého lva, Alexandr Beer, 97. narozeniny. Vidáme ho na akcích Společnosti Ludvíka Svobody, je stále plný energie a optimismu.

Alexandr Beer se narodil ve Vranově nad Topl'ou do rodiny židovského původu. Jeho rodiče později zahynuli v koncentračním táboře.

Absolvoval gymnázium v Košicích a studoval vyšší školu textilní v Brně. Před okupací byl zaměstnán v průmyslu.

Druhá světová válka: V roce 1939 se rozhodl utéct z Protektorátu přes Švýcarsko do Anglie. Na švýcarských hranicích byl však švýcarskými orgány zadržen a předán Německu. Po třítydenním pobytu v německém vězení byl deportován zpět do Prahy, kde však před cílem cesty z transportu utekl. Poté utekl do Polska, kde se náhodou sešel se svým bratrem. Po napadení Polska utekl do Sovětského svazu se skupinou, v níž byl i komunistický senátor Antonín Zmrhal. Pravděpodobně díky tomu byli podrobeni pouze sérii výslechů a třítydenní internaci v luxusním prostředí v bývalém carském sídle v obci Opalicha a poté jim byla nabídnuta práce. Alexandr Beer přijal práci v textilní továrně u Moskvy. Oženil se se španělskou interbrigadistkou, která utekla před Francovým režimem do SSSR.

Po napadení Sovětského svazu Německem (22. června 1941) se nejprve s domobranou účastnil budování zákopů na obranu Moskvy, poté mu byla povolena evakuace a odjel se ženou do kazašské Karagandy, kde byl opět zaměstnán v textilním průmyslu. Když se dověděl, že se organizuje v Buzuluku československá vojenská jednotka, napsal podplukovníkovi Svobodovi, aby si jej vyžádal, protože bez této podpory by nebylo jeho žádosti o propuštění, jako experta pro vojenský průmysl nenahraditelného, vyhověno.

Účastnil se bitvy u Sokolova, v níž byl velitelem minometného roje, byl zraněn a dostal se do nemocnice v Mičurinsku. Zde mu mladá lékařka zachránila nohu, kterou postihla gangréna, před amputací. Poté se, zřejmě omylem, dostal k bitvě u Kurska, kde díky svým znalostem německého jazyka tlumočil u výslechů německých důstojníků wehrmachtu a SS. Potom odešel do Novochooperska k organizující se 1. československé samostatné brigádě, byl vyslán do Tambova do tankového učiliště a do důstojnické školy. Jako velitel tanku se zúčastnil bitvy o Kyjev, Bílou Cerekev a Žaškov. Po příchodu na Volyň byl velitelem tankového učiliště pro výcvik Volyňských Čechů v Sadaguře. Účastnil se karpatsko - dukelské operace, při níž byl v Nižném Komárniku opět raněn. Jako zástupce velitele tankového praporu se podílel na osvobození Ostravy. V závěru ostravské operace se stal technickým důstojníkem praporu.

Po válce demobilizoval a pracoval jako uznávaný odborník v textilním průmyslu.

Byl dlouholetým místopředsedou československé obce legionářské, a to do 4. června 2011.

Mezi prvním a druhým kolem první přímé volby prezidenta na začátku roku 2013 vyzval na tiskové konferenci několika organizací prezidentského kandidáta Karla Schwarzenberga k odstoupení z kandidatury kvůli jeho názoru, že Benešovy dekrety jsou již neplatné, respektive vyhaslé, a kvůli výrokům na adresu vlády Edvarda Beneše a poválečných událostí v Československu (naznačujících, že dnes by původci takových opatření byli povoláni před Mezinárodní soudní dvůr). Jeho názory a postoje označil za neslučitelné s funkcí prezidenta republiky a označil za ostudu republiky, že tento člověk vůbec kandiduje. Podle Beera Schwarzenberg hrubě degradoval hrdinství českých vlastenců a vojáků. Přitom mu Beer údajně vytkl i členství jeho tchána v SA, za nejhorší členy SS a SA označil Rakušany. K Beerovu vyjádření se připojil i veterán Pavel Vranský, naopak mluvčí Čs. obce legionářské Ladislav Lenk se od něj jménem své organizace distancoval a označil jej za osobní stanovisko pana Alexandra Beera, přičemž připomenul, že již je jen řadovým členem.

Dne 28. října 2013 jej prezident Miloš Zeman povýšil do hodnosti generálmajora.

Výbor a členové Společnosti Ludvíka Svobody přejí Sašovi Beerovi pevné zdraví. Do stovky už je to jen krůček. Hlavu vzhůru, pane generále! Těšíme se na další setkání s Vámi.

Čerpáno z Wikipedie

<http://www.youtube.com/watch?v=AVxkvmjN7KQ>

<http://www.youtube.com/watch?v=vFcDLiuJ7gg>

<http://www.youtube.com/watch?v=UVV8y5JMVBg>

27.01.14 generálmajor Alexandr BEER (SLS-Praha)

Hradec Králové – beseda o nové knize Zdeňka Hrabici - Pět válek Ludvíka Svobody

V pondělí 27. ledna 2014 se ve velkém, zcela zaplněném historickém sále U Švagerků v Hradci Králové uskutečnila autogramiáda a beseda s renomovaným autorem literatury faktu Zdeňkem Hrabicí o jeho nové knize „Pět válek Ludvíka Svobody“. Neobyčejně úspěšnou akci pořádal Klub českého pohraničí, OV KSČM a nakladatelství Futura. Hojně byli zastoupeni i členové Společnosti Ludvíka Svobody, a to nejenom z metropole východních Čech, ale i z jiných koutů Podkrkonoší.

V naprosto otevřené, svobodné a demokratické atmosféře odpovídal Zdeněk Hrabica na různé otázky. Čtenáře zajímalo, proč se rozhodl napsat knihu o nejvýznamnější československé osobnosti 20. století. Účastníci besedy několikrát ocenili, že se autorovi podařilo odolat v napjaté atmosféře dodneška trvajících tendenčních pomluv, směřujících k jednomu cíli - udělat ze skutečného hrdiny, vlastence a příkladného člověka vzorového zbabělce a zrádce. Bohužel, tak je často představen Ludvík Svoboda nejen ve škole, ale i v tisku, televizi a v projevech některých politiků.

Potěšitelné bylo, že v naprosté většině přišli na besedu s autorem čtenáři, kteří si knihu předem přečetli. A jejich přímé dotazy směřovaly nejenom k velké osobnosti našich novodobých dějin, ale i k podrobnostem z těžkých bojů příslušníků 1. československého armádního sboru v SSSR. Podívovali se nad zjevnými těžkostmi autora prosadit se na českém knižním trhu se zvoleným tématem. Zájemci o knihu ocenili kladně nejen ediční počín nakladatelství Futura, které ponechalo autorovi zcela volnou ruku k uchopení tématu, ale otevřeně se podívovali nad kazisvěty ze všech možných stran. Nedovedli si vysvětlit, proč se kniha přes značnou propagaci v Národním osvobození a v Haló novinách neobjevila na českém knižním trhu, proč k ní zcela negativní postoj

zaujala renomovaná nakladatelství, včetně Našeho vojska, proč publicita o knize a o autorovi zmizela po několika dnech po úspěšné pražské prezentaci i z webových stránek Společnosti Ludvíka Svobody. Autor na podobné a jiné otázky odpovídal s hledím naprosto přímým. Několikrát byl odměněn potleskem.

Dvouhodinový program autogramiády a besedy věcně a poutavě provázal exposlanec Parlamentu ČR Jaroslav Štraut. Přítomen byl i ředitel a.s. Futura Milan Špás a děj byl zaznamenán na DVD dokumentaristou Československého obce legionářské Radkem Trávníckým.

Autor knihy „Pět válek Ludvíka Svobody“ Zdeněk Hrabica věnoval značnou pozornost i těm dotazům, jež se týkaly jeho předcházejících děl z oblasti literatury faktu. Řada otázek byla směřována k osobnosti armádního generála Karla Klapálka, rodáka z Nového Města nad Metují, blízkého přítele Ludvíka Svobody ze dvou světových válek.

Hrabicova kniha je momentálně rozebrána. Brzy se objeví její dotisk – snad v dostatečném množství. Knihu lze objednat přímo v Nakladatelství Futura, a.s., nebo zakoupit v prodejně v Praze v sídle nakladatelství - Politických vězňů 9, 111 21 Praha.

Samozřejmě se dá objednat na e - shopu: <http://www.nakladatelstvi-futura.cz/>

Jana Hájková, foto Radek Trávnícký

27.01.14 beseda o nové knize Zdeňka Hrabici (SLS-Praha)

Název: 71. výročí bitvy u Sokolova

Místo konání: Sokolov, Karlovarský kraj

Termín konání: 13. března 2014 - odpoledne

16:00 - Pietní akt u pomníku bojovníka od Sokolova

17:00 - přednáška Jiřího Klůce na téma Bitva u Sokolova jinak. (Bude promítnuto velké množství nepublikovaných fotek Ludvíka Svobody z návštěv našeho Sokolova u příležitosti 5. výročí bitvy u Sokolova a dalších jeho návštěv Sokolovska.)

Ludvík Svoboda je čestným občanem našeho města.

Za pořadatele:

Předseda historicko - dokumentační komise

Českého svazu bojovníků za svobodu pro Karlovarský kraj - Jiří Klůc - KV ČSBS - Karlovarský kraj.

www.zasvobodu.cz

email: jirka.t-34@seznam.cz

21.01.14 pozvánka do českého Sokolova (SLS-Praha)

Delegáti plenární schůze SLS se sešli 15. ledna 2014 v klubu Domu armády v pražských Dejvicích. Nominováno bylo za všechny odbočky 64 zástupců, přítomných bylo 56.

Delegáti uctili památku naší dlouholeté členky p. Máji Dočkalové – v předvánoční době náhle zemřela.

Zprávu o činnosti přednesl Ing. Ludvík Engel. Nebyl to jen suchý výčet akcí, Ing. Engel vycházel z podkladů od odboček, jmenoval neaktivnější členy, rozebral, co se nám podařilo nejlépe a kde naopak zaostáváme. Věnoval se i spolupráci s jinými spolky a organizacemi, nezapomněl na veterány a jejich jubilea. Mezi hosty byl také pan Vodička, předseda ČSBS, jehož si naši členové váží za stálou pomoc, kterou nám v případě potřeby prokazuje. Pan Vodička vystoupil se

zajímavým příspěvkem v diskusi.

Plenární schůze schválila nové stanovy Společnosti Ludvíka Svobody. V hlasování byl jednohlasně odmítnut návrh na přejmenování společnosti na spolek a došlo k dohodě, že podle nových požadavků na činnost spolků na území ČR budeme používat název:

Společnost Ludvíka Svobody, z. s. / = zapsaný spolek /

Nové stanovy budou v nejbližší době uveřejněny na našich stránkách. Po řadě připomínek nově zvolený výbor upraví znění některých částí. Noví členové výboru se sejdou počátkem února a rozdělí si funkce na pětileté období.

Kromě základních ustanovení – název a sídlo spolku; účel a činnost spolku; práva a povinnosti členů spolku – obsahují nové stanovy i upřesnění vzniku a zániku členství, kolektivní a čestné členství. SLS bude i nadále spolupracovat s vlasteneckými organizacemi a zůstává kolektivním členem Českého svazu bojovníků za svobodu a Česko-ruské společnosti. SLS je zakládajícím členem Vlasteneckého fóra.

Pobočnými spolky SLS v krajích jsou:

- Praha / pro hl.m. Prahu /;
- Středočeský pobočný spolek;
- Brno;
- Vyškov / pro Jihomoravský kraj /;
- Kroměříž / pro Zlínský kraj /;
- Pardubice / pro Pardubický kraj /;
- Velké Meziříčí / pro kraj Vysočina /;
- Znojmo;
- Břeclav;
- Česká Lípa / pro kraj Liberec /

Kontaktní adresy budou nově upraveny a uveřejněny s novými stanovami.

Diskuse byla bouřlivá a obsažná, vzhledem k pokročilé době nedošlo na všechny přihlášené. Z diskutérů zaujal pan František Štefka, trvalý sponzor SLS. I na tomto shromáždění věnoval spolku 2 000 Kč

Za Českou Lípu i za Klub českého pohraničí promluvil pan Cincibus. Pozval všechny na akci, která bude ve Stráži pod Ralskem ve dnech 16. a 17. 10. 2014. Zajímavé náměty předložili Josef Palíšek z moravského Dřínova, dr. Láznička z Velkého Meziříčí, za Břeclav hovořil pan Vaněk, z Jemnice přijel náš velmi aktivní člen pan Jiří Stanislav, zaujal námět pana Havlíčka na vydání kalendáře SLS a putovní výstavky na školách. Všechny diskutující nelze vyjmenovat.

Závěrečné slovo si vzala čestná předsedkyně SLS Prof. Ing. Zoe Klusáková – Svobodová, CSc., která diskusi zhodnotila a upozornila na nejzajímavější příspěvky. Přítomné zajímaly podrobnosti kolem financování výstavy ze strany MO ČR, náplň jednotlivých panelů a načasování výstavy.

20.01.14 plenární schůze 15.1.2014 (SLS-Praha)

20.01.14 USNESENÍ SHROMÁŽDĚNÍ DELEGÁTŮ SLS ze dne 15. 1. 2014 (SLS-Praha)

1. Schvaluje zhodnocení činnosti společnosti a její výhledy pro další období, přednesené předsedou společnosti br. Engelem s tím, že výbor společnosti při zabezpečování uváděných výhledů ve své práci a práci svého představenstva zohlední uplatněné připomínky k těmto programovému dokumentu

zodpovídá: výbor společnosti

2. Schvaluje zprávu kontrolní komise společnosti, přednesené jejím předsedou br. Moosem s tím, že i tedy výbor společnosti zabezpečí ve svém plánu zpracování zásad hospodaření společnosti.

zodpovídá: výbor společnosti

3. Bere na vědomí návrh stanov v úpravě podle nového občanského zákoníku přednesené br. Plesníkem.

Ve shodě s tím schvaluje název společnosti (dosud: Společnost Ludvíka Svobody, občanské sdružení), na nový název:

Společnost Ludvíka Svobody, zapsaný spolek (z.s.)

Výboru společnosti se ukládá:

- do konce března tohoto roku zhodnotit připomínky k předkládanému návrhu stanov,
- do konce června tohoto roku zpracovat a schválit ve shodě s připomínkami Stanovy společnosti včetně s jejich předáním příslušnému registračnímu soudu.
- do konce prosince tohoto roku zpracovat a schválit Organizační řád společnosti, popřípadě další doprovodné spolkové normy.

zodpovídá: výbor společnosti

4. Bere na vědomí připomínky z diskuze s tím, že budou projednány v řídicích orgánech společnosti do konce března tohoto roku,

zodpovídá: výbor společnosti

5. Spolu s realizovanou volbou výboru (s. Klusáková, br. Engel, Hampl, Láznička, Stanislav, Plesník, Suský) a kontrolní komise společnosti (br. Kiesewetter, Čapek, Radocha, Moos, Kolečko, Křemeček, Havlíček) zabezpečit v rámci řídicích orgánů společnosti do konce března tohoto roku odpovídající realizační opatření.

zodpovídá: výbor společnosti

Za správnost: tajemník SLS z.s. :

br. Suský Zdeněk

18.01.14 Je nutné nezapomínat na vzdalující se minulost (SLS-Praha)

19.11.2013 • Náměstkyně ministra obrany pro personalistiku Lenka Ptáčková Melicharová se v úterý 19. listopadu zúčastnila konference u příležitosti 70. výročí bojové účasti 1. čs. samostatné brigády v SSSR v bitvě o Kyjev.

Spolu s ní byli na konferenci přítomni také náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel a další hosté, mezi nimiž nechyběli náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky generál Zdeněk Jakubek a zástupci ambasád Ruské federace a Ukrajiny. Konference se též účastnili studenti a studentky vojenských škol z Brna a Moravské Třebové. Čestné místo na konferenci patřilo dceři armádního generála Ludvíka Svobody Zoe Klusákové Svobodové.

Organizátory konference byly Společnost Ludvíka Svobody, Vojenský historický ústav Praha, Národní archiv a Sdružení zahraničních vojáků při Českém svazu bojovníků za svobodu.

Náměstkyně ministra obrany Lenka Ptáčková Melicharová v úvodním projevu mluvila o tom, že některé historické události v toku času nabývají symbolické či dokonce heroické podoby. „Ani dnes proto nezapomínáme, že, že Češi a Slováci stáli od samého počátku druhé světové války v předních řadách protihitlerovské koalice,“ uvedla a vzpomněla svou nedávnou návštěvu Ukrajiny, kde sledovala rekonstrukci bojů o Kyjev, jenž se stal svědkem prvního nasazení československých tankových jednotek v době druhé světové války. Chrabrost třech velitelů – Josefa Buršíka, Antonína Sochora a Richarda Tesaříka byla oceněna udělením Zlaté hvězdy hrdiny Sovětského svazu.

Náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Petr Pavel zdůraznil odkaz československých vojáků, kteří bojovali na hlavním směru tehdejších bojů na východní frontě, a to díky žádosti pozdějšího generála Ludvíka Svobody, pro dnešní armádu. Sedmdesáté výročí bitvy o Kyjev je podle něj připomínkou velice úspěšného nasazení naší brigády na východní frontě: "Ve srovnání s ostatními jednotkami nasazenými v operaci byla sice početně malá, ale zato velice schopná svým složením," řekl generál Pavel a upozornil, že u Kyjeva byla poprvé použita jednotka, které dnes říkáme vševojsková. "Měla ve své sestavě jak tanky, tak dělostřelectvo," upřesnil.

S příspěvky na konferenci vystoupili rovněž historici. Plukovník ve výslužbě Karel Richter, který je předsedou klubu Literatury faktu, hovořil o vzniku 1. československé samostatné brigády v SSSR a o její účasti v bojích o ukrajinský Kyjev. V této souvislosti zmínil, že mnozí z historiků dnes fakta překrucují a zlehčují hrdinství vojáků z východní fronty.

Plukovník ve výslužbě Jozef Bystrický z Vojenského historického ústavu v Bratislavě se ve svém příspěvku zamýšlel nad účastí Slováků v 1. československé samostatné brigádě.

Jindřich Marek z VHÚ v Praze rozebíral role československých důstojníků, kteří přišli do jednotky z Velké Británie a Středního východu a vedli do bojů své vojáky u Kyjeva.

Další historici – major v.v. Miroslav Brož či kapitán Stanislav Balík poté vystoupili s podnětnými příspěvky, které dokazovaly, že historie má stále co vypovídat o době, která se nám vzdaluje.

Ostatně předseda Společnosti Ludvíka Svobody Ing. Ludvík Engel uvedl, že proto abychom svou historii nezapomínali, pořádá tato společnost už čtvrtou konferenci. „Pořádáme je proto, aby nám historici v pravdivém obraze připomínali naše dějiny. Události, na které můžeme být právem hrdí,“ zdůraznil Ludvík Engel.

Převzato z: <http://www.mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/je-nutne-nezapominat-na-vzdalujici-se-minulost-91886/>

Autor: Mirek Šindelář

18.01.14 Osvobození Kyjeva pod československým praporem (SLS-Praha)

Výstava o účasti vojáků Československé republiky na osvobození Kyjeva

Pod záštitou prezidenta České republiky Jeho Excelence Miloše Zemana

http://www.mzv.cz/file/1058559/KYJEV_82x57_CESKA_VERZE_A4.pdf

16.01.14 Vzpomínka na arm. gen. L. Svobodu – Vyškov a Hroznatín (SLS-Praha)

V pondělí 25. listopadu 2013, tedy přesně v den narození armádního generála Ludvíka Svobody (25. 11. 1895), se uskutečnil v posádce Vyškov pietní akt k uctění jeho památky.

U památníku tohoto československého generála a politika přímo v areálu kasáren Dědice tak položili kytici, jako symbol úcty, zástupci vyškovské posádky v čele s jejím velitelem brigádní generálem Janem Koziakem. A jako každý rok se vzpomínalo také v Hroznatíně, tedy v rodné obci generála Svobody.

V sobotu 23. listopadu 2013 se zde uskutečnil v rámci pochodu Po stopách armádního generála Ludvíka Svobody již tradiční pietní akt u pamětního kamene, kterého se účastnila celá řada významných hostů. Přítomné veterány a hosty, mezi nimiž byl i nově zvolený poslanec za Kraj Vysočina pan Josef Zahradníček ze Studence, starostka Hroznatína paní Jana Uchytílová, členové Klubu českého pohraničí s historickými zástavami, přivítal osobně předseda Společnosti Ludvíka Svobody (SLS) pan Ing. Ludvík Engel. Spolu s ním vystoupili s projevy připomínajícími nejen životní dráhu, ale i odkaz Ludvíka Svobody pro současnost, také pan Karel Janda, předseda Národní rady Klubu českého pohraničí, a generální převor Mezinárodního řádu Křížovníků s červeným srdcem, člen SLS a organizátor přestavby jemnického zámku na vojenské sanatorium pan Bc. Jiří Stanislav. Cy. Prior Generalis. Velitelství výcviku – Vojenská akademie v této oblasti velmi činnorodě, tedy celou řadou aktivit, spolupracuje se SLS Vyškov, a to jmenovitě s Janou a Jurajem Görčošovými, kteří byli za aktivní práci ve společnosti Ludvíka Svobody v rámci letošního vzpomínkového aktu také odměněni Pamětní medailí Ludvíka Svobody. Tu převzali z rukou dcery tohoto bývalého československého prezidenta paní Zoe Svobodové - Klusákové. A byla to právě předsedkyně SLS Vyškov PhDr. Jana Görčošová, která osobně k pamětnímu kamenu v Hroznatíně položila také květinový dar jménem všech příslušníků naší posádky. Společnost Ludvíka Svobody (SLS o. s.) je nezávislé, nadstranické a neziskové občanské sdružení, které bylo založeno v Praze v roce 2004. Jeho činnost je zaměřena na rozvoj těch ideálů svobody našich národů, demokracie, bratrství slovanských národů a míru, za které armádní generál Ludvík Svoboda bojoval v 1. i 2. světové válce a celý svůj bohatý život.

Osobnost armádního generála a bývalého prezidenta ČSSR Ludvíka Svobody si zasluhuje, aby památka na něj a jeho odkaz byly zachovány i pro budoucnost.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

16.01.14 Hledáme spolubojovníky. (SLS-Praha)

Vážení,

zaujalo mne Vaše sdružení a stránka <http://sls.ludviksvoboda.cz>, tím spíše, že můj děda "Demeter Savicky" přišel do ČR spolu s armádou pana generála L. Svobody a podle toho co vím, tak v době války k sobě měli blízko.

Žel, děda zemřel tragicky již někdy začátkem 60. let, kdy má máma tehdy byla hodně mladá, a tak jsem se o něm nikdy moc nedozvěděl. Jsem si jistý, že nyní se krátí čas, kdy bych mohl ještě potkat někoho, kdo by mi o dědovi něco řekl. A tak tímto prosím Vás, zdali byste mi laskavě nepomohli skrze případné veterány armády p. generála Svobody. Možná situaci usnadní přiložená fotografie dědy, kterou případně můžete přeposlat / ukázat některému z těchto bývalých vojáků.

Mnohokrát Vám děkuji!

S úctou

Stanislav Veselý

04.01.14 MUDr. Gustav Singer, CSc. (SLS-Praha)

Jeden z hrdinů od Sokolova se dožívá 100 let

Plukovník v. v. MUDr. Gustav Singer, CSc.

Můžeme ho potkat na pravidelných schůzkách spolubojovníků v hotelu Legie. Dochází tam, i když má problémy s chůzí po těžké zlomenině nohy v roce 2012. Má zájem o dění kolem sebe, stále má výbornou paměť. S chutí si zazpívá, když někdo z přítomných zavzpomíná a zanotuje nějakou písničku, zejména z války. Je již málo těch, kteří by mohli podat svědectví o obětavosti, kterou prokazoval doktor Singer nejen na frontě, ale i po válce vůči svým pacientům. Vždy laskavý a s pochopením pro pacienta, „strašně hodný“, říká o něm por. v. z. Věra Holubeva – Biněvská, která ho zná od Buzuluku. Vyprávět o jeho životních válečných osudech nelze bez současného vzpomínání i na jeho ženu Grétku, věrnou souputnici v těch nejtěžších letech válečných.

Plk. v. v. MUDr. Gustav Singer, CSc., se narodil 21. ledna 1914 ve Lvově jako jediné dítě svých rodičů. Jeho otec pocházel z Bytče na Slovensku. Po vypuknutí první světové války otec narukoval do armády a rodina utekla před blížící se frontou do Grazu v dnešním Rakousku. Tam zůstali i po první světové válce, také se svými prarodiči, se kterými společně bydleli.

Po základní škole Gustav vystudoval střední průmyslovou školu. Zde uzrálo přání stát se lékařem a tak po roční přípravné fázi se zaměřením na latinu a přírodní vědy byl přijat na zdejší lékařskou fakultu. Toto přání bylo asi též ovlivněno těžkým úrazem hlavy při autostopu v 16 letech, s následným několikaměsíčním léčením.

Při studiích medicíny se na fakultě po několika letech opět sešel se svou kamarádkou z dětství – Markétou Bendinerovou. Po promoci v roce 1938 se s Grétou vzali. Ta studium medicíny již nemohla dokončit – Hitler obsadil Rakousko a novomanžel MUDr. Gustav Singer se s manželkou přestěhoval do Prahy, do Československa, kde měl občanství a domovské právo. Ale i zde je zastihla německá okupace a Singerovi se vydali do Polska s úmyslem dostat se do Anglie. V Polsku žili v uprchlickém táboře v Katovicích a než mohli pokračovat ve svém exulantském putování do Anglie, Polsko bylo napadeno Německem.

Po dramatickém putování, přesněji prchání, válčícím Polskem se dostali na území Sovětského svazu. Protože ilegálně překročili sovětské hranice, byli soustředěni s ostatními emigranty v internačním táboře a po výslechu jim bylo umožněno, jako politickým emigrantům, najít si zaměstnání. Rok a půl pracovali v Kamenci Podolském. Gustav pracoval jako oční lékař v nemocnici, Gréta pracovala v hygienickém ústavu, až do narození dítěte - holčičky. Po napadení SSSR Německem evakovali na východ, na území Severního Kavkazu do města Georgijevska. Tam

našli zase zaměstnání, Gustav jako lékař, Gréta v závodě zpracovávajícím drůbeží maso. Holčička jim 13. září zemřela.

Protože se přibližovala fronta, odsunuli se Singerovi dále na východ, do města Ufa za Volhou, při Uralu. Tam se dozvěděli, že byl vyhlášen nábor do tvořící se jednotky v Buzuluku. Oba se bez dlouhého rozmyšlení rozhodli do jednotky vstoupit. Nejdříve se do Buzuluku rozjel Gustav a za dva měsíce za ním přijela i manželka Gréta. Tak jsou zapsáni do stavu rodícího se praporu - 23. 2.1942 a 1. 5.1942. Četař aspirant Gustav Singer byl zařazen jako lékař do 2. roty, Gréta absolvovala kurz pro zdravotnice a byla zařazena do 3. roty. Manželé Singerovi nebydleli společně, Gréta byla ubytována s ostatními děvčaty. Byla velmi družná, velmi skromná a svými vojenskými družkami oblíbená, tak na ni vzpomínaly kamarádky z válečných let.

A tak začala dlouhá bojová cesta pro Gustava Singera i jeho manželku Grétu: Buzuluk – Sokolovo – Kyjev – Dukla – Jaslo – Slovensko - Vsetín, kde je zastihl konec války. Byla to cesta, kdy zachraňovali lidské životy, pomáhali i ve velmi těžkých a nebezpečných pracovních podmínkách v bezprostřední blízkosti fronty. Jen málokdo si dnes dovede představit, kolik statečnosti, a sebezapření prokazovali frontoví lékaři a zdravotníci., kolik zraněných zachránili a vrátili je zpět do života.

Po téměř ročním výcviku odjeli oba v únoru 1942 s jednotkou do Sokolova. Gréta patřila k prvním 38 ženám, které byly odveleny na frontu. Jako zdravotnice poskytovala první pomoc raněným vojákům a pomohla je odsunout do zázemí. Nadporučík MUDr. Gustav Singer byl přidělen jako lékař ke 2. rotě. Na bitvu u Sokolova vzpomíná dodnes: „ **Když probíhal dne 9. 3. protiútok, běžel jsem se zdravotnicemi ke břehu. Byla tam i moje Gréta...při střelbě jsme museli všichni zalehnout a naše oblečení okamžitě nasáklo vodou...Za mnou ležela Gréta. Snažil jsem se ji chránit před střelbou vlastním tělem, měl jsem hrozný strach, že se jí něco stane**“. Po ústupu ze Sokolova zorganizoval doktor Singer obvaziště, kde s Grétou a dalšími zdravotníky poskytovali ošetření raněným a nemocným.

S brigádou, ve zdravotnickém praporu, se zúčastnili manželé Singerovi bojů o Kyjev i úporných bojů za osvobození pravobřežní Ukrajiny. Dr. Singer vzpomínal, jak je v ranních hodinách Kyjevané vřele vítali jako osvoboditele. "Zdálo se, že Kyjevané zešíleli. Křičeli a plakali radostí, líbali a objímali naše vojáky. Snad jen na počátku bylo trochu rozpaků. Mátly je naše battledressy. Ale pak celé město volalo: Naši, naši, svoji, Čechoslováci, dorogije, rodnyje!" - To byl listopad 1943. Začátek roku 1944 byl poznamenán těžkým bojem a spoustou raněných u Bílé Cerkve. Zdravotníci měli hodně práce.“

V Jefremově se z 1. samostatné brigády v SSSR organizoval 1. armádní sbor. Oba manželé byli v první polovině března 1944 převeleni nejdříve k paradesantní brigádě a posléze k 2. rotě první brigády. Spolu s dělostřelci armádního sboru byli přesunuti ze Slovenska k polskému Jaslu i zdravotníci, aby se s nimi v lednu zúčastnili slavného boje dělostřelců při zahájení velké ofenzivy u Jasla. Odtud se spolu s dělostřelci vrátili zpět ke sboru na Slovensko, k 5. dělostřeleckému pluku - jako zdravotní hlídka. Zúčastnili se náročných bojů u Vrútek.

Konec války je zastihl ve Vsetíně. 17. května pochodovali Prahou i manželé Singerovi spolu se zdravotníky armádního sboru. Gustav Singer se již s maminkou a prarodiči, ani s nikým z dalších příbuzných, nesetkal. Stali se obětí německých nacistů.

Po válce, v roce 1946, MUDr. Singer demobilizoval a v civilu se věnoval očnímu lékařství na klinice profesora Kurze v Praze. V roce 1951 byl znovu povolán do armády a vedl oční oddělení ve vojenské nemocnici v Plzni. O rok později byl přeložen do Ústřední vojenské nemocnice v Praze, kde působil až do roku 1976. V roce 1960 odjel v rámci rozvojové pomoci ministerstva zdravotnictví na rok do severního Vietnamu.

Gréta Singerová, na rozdíl od svého manžela, nedemobilizovala a stala se důstojnicí zdravotní služby z povolání. Do důchodu odešla pplk. Markéta Singerová v r. 1970. Zemřela 17. listopadu 1994.

Za svou účast v bojích na frontě za druhé světové války a za budování čs. armády byl vyznamenán:

Řádem Rudé hvězdy, Čs. válečným křížem 1939, stříbrnou medailí čs. vojenského řádu Za svobodu, čs. vojenskou medailí Za zásluhy II. stupně, Čs. vojenskou pamětní medailí se štítkem SSSR, Sokolovskou a Dukelskou pamětní medailí, Záslužným křížem MO ČR III. stupně, sovětským Řádem Vlastenecké války II. stupně, medailemi Za vítězství nad Německem a Za osvobození Prahy, vietnamskou medailí Za zásluhy a řadou dalších.

Plk. MUDr. Gustav Singer se dnes těší z rodin svých dvou synů, dvou vnoučat a jedné pravnučky.

Ptáme se - čím se zabýval v důchodu? Co je zdrojem jeho obdivuhodné vitality v tomto „požehnaném“ věku? O tom hovoří jeho syn Michal.

Mezi jeho koníčky patřila turistika, lyžování, cestování, hudba vážná i lidová, fotografování. V posledních pracovních letech a zvláště později v důchodu se vrátil ke své lásce, k umění. Navštěvoval malířské kurzy a věnoval se olejomalbě. Nejprve maloval kopie slavných obrazů, později uplatnil svůj cit pro barvu a kompozici ve vlastních dílech. Dokonce nezavrhoval soudobou techniku a bylo možné mu napsat na jeho mailovou adresu.

My, jeho spolubojovníci a přátelé ze Společnosti Ludvíka Svobody, máme radost z každého setkání s ním. Byli jsme rádi, že se zúčastňoval až do svého úrazu konferencí, které jsme pořádali, a aktivně na nich vystupoval.

Přejeme mu, aby se mohl ještě dlouho setkávat se svými přáteli a rozdávat inspiraci svým životním optimizmem a svou láskou k lidem. Hodně zdraví, milý Gustave!

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/nejnovejsi-vidoa/258632-100lety-veteran-oslavil-narozeni-y-tancem/>

<http://www.p5tv.cz/archiv/rozhovory/valecny-hrdina-gustav-singer/>

03.01.14 plenární schůze - pozvánka (SLS-Praha)

Vážení předsedové odboček Spolku Ludvíka Svobody,
předsednictvo SLS svolává na **15. ledna 2014 na 13.30 hod.** shromáždění delegátů všech odboček Spolku Ludvíka Svobody.
Akce proběhne v Praze 6, Vítězné náměstí 4/684, v **klubové restauraci v DAPu v 2. patře.**

Prezentace začíná ve 12.45 hod. před klubovou restaurací.

Účast všech delegátů je nutná! (1 delegát na 10 členů odbočky)
Jednání bude zaměřeno na zhodnocení práce za uplynulé tři roky. Projednáme další směřování našeho spolku v letech následujících, stanovy spolku a záležitosti, které se týkají nového zákona o sdružování.

Seznam účastníků pošlete elektronicky na adresu tajemníka spolku:
susky1957@seznam.cz - nejpozději do 12. 1. 2014.

Ing. Ludvík Engel
předseda Spolku Ludvíka Svobody

03.01.14 plán na rok 2014 (SLS-Praha)

Plán zasedání a akcí na rok 2014

měsíc	akce	poznámka
leden	8. 1. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva 15. 1. 2014, 13,30 - 16,30 hod., DAP, shromáždění delegátů SLS	
únor	11. 2. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva	
březen	12. 3. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva	
duben	9. 4. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva 14. 4. 2014, 9,30-16,00 hod., DAP, konference k 70. výročí osvobození západní Ukrajiny 1. čs. arm. sborem	budou vydány pozvánky a otištěny v časopise Národní osvobození
květen	2. 5. 2014, 11,00 hod., Kroměříž, setkání u hrobu Ludvíka Svobody 14. 5. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva	pozdánky s odjezdem autobusu budou vydány a otištěny v časopise Národní osvobození
červen	11. 6. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání výboru	
září	10. 9. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání výboru k 10. výročí založení SLS	
říjen	6. 10. 2014, 9,30 - 16,00 hod., DAP, konference k 70. výročí karpatsko - dukelské operace	pozdánky budou vydány a otištěny v časopise Národní osvobození
listopad	10. 11. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání předsednictva 22. 11. 2014, 11,00 hod., Hroznatín, setkání v rodišti Ludvíka Svobody	pozdánky s odjezdem autobusu budou vydány a otištěny v časopise Národní osvobození
prosinec	17. 12. 2014, 14,00 hod., DAP, zasedání výboru 17. 12. 2014, 11,00 hod., DAP, zasedání kontrolní komise	

Programy jednání jednotlivých setkání předsednictva budou vždy upřesňovány během roku. Podobně budou upřesňována setkání členů spolku při dalších akcích, např.:

- pietní vzpomínkové akce - Ležáky, Lidice, Český Malín
- květnové vzpomínkové akce, setkání s veterány
- setkání v Klubu ruské vědy a kultury v květnu a říjnu 2014 (spolupráce s klubem Rusko)

Zpracoval: Ing. Ludvík Engel

Předsednictvo SLS předkládá k nahlédnutí plán činnosti na rok 2014. Schvalovat se bude na plenárním zasedání v Praze 15. ledna 2014.

Pokud máte jakékoliv připomínky k tomuto plánu – i případné vsuvky týkající se akcí, jež nejsou v plánu uvedeny, informujte Vaše zástupce, kteří budou přítomni na zasedání v Praze,

nebo pište na elektronickou adresu tajemníka nebo předsedy spolku.